

Українське сало

Павло Глазовий

Над безмежним океаном
Лайнер проліта,
А в салоні дід старенький
Сало упліта.
Пахне салом українським
На увесь літак.
Підбігає стюардеса
І говорить так:
— Командір наш сало любить,
Он у нас хохол.
Просіт он кусочек сала
Прінести на стол.
Настовбурчились у діда
Вуса, наче дріт.
— Він не буде їсти сала, —
Відмовляє дід.
Вертається стюардеса
Через п'ять хвилин.
— А у нас любитель сала
Єсть ещо адін.
— А це ж хто? — старий питає.
— Наш второй пілот.
Он хохол і любить сало.
Щірий патріот.
Дід серветкою утерся:
— Дівко чи мадам,
Він не буде їсти сала,
Повторюю вам.
Стюардеса пильно в очі
Дивиться йому.
— Як це так — не буде їсти...
Поясніть, чому?
Дід насупився сердито:
— Поясню, мадам.
Той і цей не будуть їсти,
Бо я їм не дам.
Українцям дав би сала,

А хохлам — не дам!